

From Covenant to Covenant: July 4th as the Secret to Jewish Individualism & Redemption

Tzvi Aryeh Benoff

1. Genesis 15

Question: What's in the contract?

1After these incidents, the word of the Lord came to Abram in a vision, saying, "Fear not, Abram; I am your Shield; your reward is exceedingly great."

אאתר | הדברים האלה הנה דבריהוה אל-
אברם במחזה לאמר אליתיא אברם אנכי
מגן לך שכרך הרבה מאד:

2And Abram said, "O Lord God, what will You give me, since I am going childless, and the steward of my household is Eliezer of Damascus?"

בויאמר אברם אדני יהוה מהתנדולי ואנכי
הולך עירי וברמשק ביתי הוא דמשק
אליעזר:

3And Abram said, "Behold, You have given me no seed, and behold, one of my household will inherit me."

גוֹיָאמֶר אַבְרָם תֵּן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בְרִיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי:

4And behold, the word of the Lord came to him, saying, "This one will not inherit you, but the one who will spring from your innards-he will inherit you."

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִרְשֶׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִרְשֶׁךָ:

5And He took him outside, and He said, "Please look heavenward and count the stars, if you are able to count them." And He said to him, "So will be your seed."

הוּיֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִבְטִינָא הַשְּׁמַיִמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכֵל לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זְרַעֲךָ:

6And he believed in the Lord, and He accounted it to him as righteousness.

וְהֵאֱמַן בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה:

7And He said to him, "I am the Lord, Who brought you forth from Ur of the Chaldees, to give you this land to inherit it."

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ:

8And he said, "O Lord God, how will I know that I will inherit it?"

תוֹיֹאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֲדַע כִּי אִירְשֶׁנָּה:

9And He said to him, "Take for Me three heifers and three goats and three rams, and a turtle dove and a young bird."

טוֹיֹאמֶר אֵלָיו קַח לִי עֹגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעִז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלֵּשׁ וְתוֹר וְגוֹזָל:

10And he took for Him all these, and he divided them in the middle, and he placed each part opposite its mate, but he did not divide the birds.

וַיִּקְחֻלּוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתְּרֵם בְּתוֹךְ וַיִּתְּנוּ אִישׁ־בְּתוֹר לְקִרְיָת רַעְהוּ וְאֶת־הַצֶּפֶר לֹא בָתַר:

11And the birds of prey descended upon the carcasses, and Abram drove them away.

וַיֹּרֵד הָעֵיט עַל־הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם:

12 Now the sun was ready to set, and a deep sleep fell upon Abram, and behold, a fright, a great darkness was falling upon him.

13 And He said to Abram, "You shall surely know that your seed will be strangers in a land that is not theirs, and they will enslave them and oppress them, for four hundred years.

14 And also the nation that they will serve will I judge, and afterwards they will go forth with great possessions.

15 But you will come to your forefathers in peace; you will be buried in a good old age.

16 And the fourth generation will return here, for the iniquity of the Amorites will not be complete until then."

17 Now it came to pass that the sun had set, and it was dark, and behold, a smoking furnace and a fire brand, which passed between these parts.

18 On that day, the Lord formed a covenant with Abram, saying, "To your seed I have given this land, from the river of Egypt until the great river, the Euphrates river.

19 The Kenites, the Kenizzites, and the Kadmonites,

20 And the Hittites and the Perizzites and the Rephaim,

יְבוּיָהִי הַשֶּׁמֶשׁ לְבוֹא וְתִרְדָּמָה נִפְלָה עַל־
אַבְרָם וְהָיָה אֵימָה חֹשֶׁכָה גְדֹלָה נִפְלֶתתָּ עָלָיו:

וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע תְּדַע כִּי־גֵר | יִהְיֶה זֶרְעֶךָ
בְּאֶרֶץ לֹא לְהֵם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה:

וַיִּדְוֶם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרָיִ
כִּן יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גְּדוֹל:

טוֹוֹאתָה תָּבוֹא אֶל־אַבְתֶּיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבְּר
בְּשֵׁיבָה טוֹבָה:

טוֹדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הִנֵּה כִי לְאַשְׁלָם עוֹן
הָאִמְרִי עַד־הֵנָּה:

וַיִּזְוֶיָהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֵלְטָה הָיָה וְהָיָה תִנּוֹר
עֶשֶׂן וְלִפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים
הָאֵלֶּה:

יַחֲבִיזוּם הַהוּא כְּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית
לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת מִנְהַר
מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדוֹל נְהַר־פָּרָת:

יִטְאַתֶּה־קִנְיִי וְאַתֶּה־קִנְיִי וְאֵת הַקְּדָמָנִי:

כִּוְאַתֶּה־חַחְתִּי וְאַתֶּה־פְּרִזִּי וְאַתֶּה־רֶפְאִים:

[21](#)And the Amorites and the Canaanites and the
Girgashites and the Jebusites."

כאן ואתה אמר לי ואתה הנני ואתה הגרגשי
ואתה היבויסי:

2. Exodus 15:26

”וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה' אֱ-לֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ תַעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמְחֻלָּה
אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' רִפְאֵךְ”

And He said, If you hearken to the voice of the Lord, your God, and you do what is proper in His eyes, and you listen closely to His commandments and observe all His statutes, all the sicknesses that I have visited upon Egypt I will not visit upon you, for I, the Lord, heal you

3. Exodus 19:5

”וְעַתָּה אִם שְׁמוּעַ תִּשְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמְרֹתֶם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים”

And now, if you obey Me and keep My covenant, you shall be to Me a treasure out of all peoples, for Mine is the entire earth.

4. Leviticus 26

3- ”אִם בְּחֻקְתֵי תֵלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גֶשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם...”

14 - וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: וְאִם בְּחֻקְתֵי תִמְאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל
נִפְשְׁכֶם...”

3 - If you follow My statutes and observe My commandments and perform them, I will give your rains in their time,

14 - But if you do not listen to Me and do not perform all these commandments, and if you despise My statutes and reject My ordinances,

5. Deuteronomy 28

1-”וְהָיָה אִם שְׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל ה' אֱ-לֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם... וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל
הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׁיגְךָ”

And it will be **if** you obey the Lord, your God, to observe to fulfill all His commandments which I command you this day, the Lord, your God, will place you supreme above all the nations of the earth.

- 15 "וְהָיָה אִם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל ה' אֱ-לֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשְׁיִיגוּךָ"

And it will be, **if** you do not obey the Lord, your God, to observe to fulfill all His commandments and statutes which I am commanding you this day, that all these curses will come upon you and overtake you.

- 69 "אֵלֶּה דְבַרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה לְכַתֹּב אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּחָרֵב"

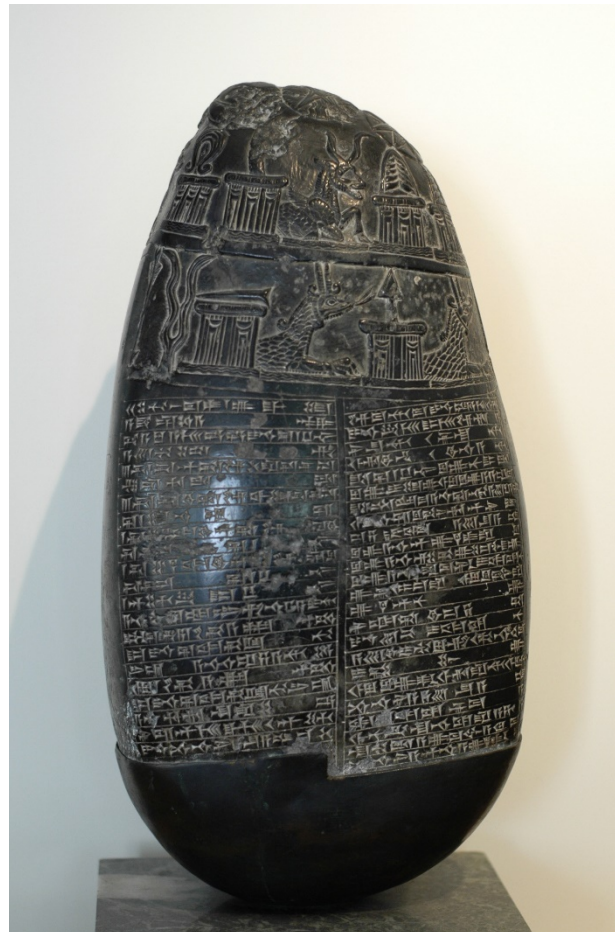
These are the words of the **covenant**, which the Lord commanded Moses to make with the children of Israel in the land of Moab, besides the covenant which he made with them in Horeb.

6. "The Covenant of Grant in the Old Testament and in the Ancient Near East"

(Weinfeld, *Journal of the American Oriental Society* 90:2)

Two types of covenants occur in the Old Testament: the obligatory type reflected in the Sinai covenant and the promissory type reflected in the covenants with Abraham and David.

Two types of official judicial documents had been diffused in the Mesopotamian cultural sphere from the middle of the second millennium onwards: **the political treaty** which is well known to us from the Hittite empire and **the royal grant**, the classical form of which is found in the Babylonian

kudurru documents (boundary stones ... The structure of both types of these documents is similar... Functionally, however, there is a vast difference between these two types of documents. **While the "treaty" constitutes an obligation of the vassal to his master, the suzerain, the "grant" constitutes an obligation of the master to his servant.** In the "grant" the curse is directed towards the one who will violate the rights of the king's vassal,' while in the treaty the curse is directed towards the vassal who will violate the rights of his king. In other words, the "grant" serves mainly to protect the rights of the servant, while the treaty comes to protect the rights of the master. **What is more, while the grant is a reward for loyalty and good deeds already per- formed, the treaty is an inducement for future loyalty.**

The covenant with Abraham, and so the covenant with David, indeed belong to the grant type and not to the vassal type. **Like the royal grants in the Ancient Near East so also the covenants with Abraham and David are gifts bestowed upon individuals who excelled in loyally serving their masters.** Abraham is promised the land because he obeyed God and followed his mandate...

The gift of land to Abraham and the gift of kingship to David are then formulated in the way Hittite grants used to be formulated and especially those bestowed upon privileged vassals. Contrary to the prevalent law in the Hittite kingdom... according to which the property of the condemned is to be confiscated, in the cited documents the property of the condemned cannot be taken away.

7. Genesis 36:6

וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת-נְשָׁיו וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בָּנוֹתָיו וְאֶת-כָּל-נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-בְּהֵמָתוֹ וְאֵת כָּל-קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר
רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם יַעֲקֹב אָחִיו:

Esau took his wives, his sons and daughters, and all the members of his household, his cattle and all his livestock, and all the property that he had acquired in the land of Canaan, and went to another land because of his brother Jacob.

8. Rashi Genesis 36:7

ומ"א: מפני יעקב אחיו. מפני שטר חוב של גזרת "כי גר יהיה זרעך" המטל על זרעו של יצחק, אמר אלה לי
מכאן, אין לי חלק לא במתנה, שנתנה לו הארץ הזאת, ולא בפרעון השטר

And the midrashic interpretation of the verse "because of his brother Yaakov" – because of the **contract of obligation** decreeing "your children shall be strangers" which hung over the descendants of Yitzchak. [Eisav] said, "I will go from here. I want no part of this gift of this land that was given to him, nor with the cost entailed in the contract."

9. "Brit Avot and Brit Sinai" (Rabbi Yehuda Goldberg)

<p><u>The foundations of Brit Sinai are laws; The foundations of Brit Avot are values.</u> Brit Sinai takes the form of a contract: the expectations and conditions are set for each of the parties, as well as the punishment for each party in the event of a breach of contract. In fact, this alliance is very reminiscent of the covenants between humans in Genesis, which present classic contractual agreements. Both sides recognize a common interest, though everyone can come from a different direction. They do not have to adopt a common vision, and they can remain neutral and even hostile to each other... <u>The contract sets a bottom line, not a top one</u> - which is precisely why the conditions and sanctions on each side are so rigidly stated.</p>	<p>ביסודה של ברית סיני עומדים חוקים; ביסודה של ברית האבות עומדים ערכים. ברית סיני לובשת צורה של חוזה: מוגדרות הציפיות והתנאים ביחס לכל אחד מן הצדדים, כמו גם העונש לכל צד במקרה של הפרת החוזה. למעשה, ברית זו מזכירה מאוד את הבריתות בין בני אדם בספר בראשית, המציגות הסכמים חוזיים קלאסיים. שני הצדדים מזהים אינטרס משותף, אף שכל אחד יכול להגיע אליו מכיוון אחר. הם לא צריכים לאמץ חזון משותף, והם יכולים להישאר בעמדה ניטרלית ואף עוינת זה לזה... <u>החוזה מציב רף תחתון, לא עליון</u> – וזו בדיוק הסיבה לכך שהתנאים והסנקציות ביחס לכל צד נקובים בצורה כה נוקשה.</p>
<p><u>Brit Avot, on the other hand, presents what we would call "covenant" in the literal sense. A covenant points not only to an agreement, but to a kind of union between the parties. An alliance revolves around a shared vision, a common goal that inspires both of them. Although an alliance imposes obligations on each party, these obligations naturally derive from the</u></p>	<p>ברית האבות, לעומת זאת, מציגה מה שאנו היינו מכנים "ברית" במובן המילולי. <u>ברית מצביעה לא רק על הסכם, אלא על סוג של איחוד בין הצדדים. ברית סובבת סביב חזון משותף, מטרה משותפת המעניקה את ההשראה למשימה של שניהם. ברית אמנם מטילה מחויבויות על כל צד, אך</u></p>

<p><u>fundamental principles that both parties adopt together, rather than the formal conditions specified by the parties to the agreement.</u> While a contract sets conditions, an alliance sets expectations.</p>	<p><u>מחויבויות אלה נובעות באופן טבעי מעקרונות היסוד ששני הצדדים מאמצים יחד, ולא מתנאים פורמליים שבעלי ההסכם מפרטים.</u> בעוד שחוזה מציב תנאים, ברית מציבה ציפיות.</p>
<p><u>Of course, covenants and alliances complement each other.</u> Two parties united for a common purpose may choose to strengthen their partnership through explicit wording of contractual terms, which will provide depth and structure to their relationship, and also increase their involvement in it. <u>A classic example in American history is the complementary role of the Declaration of Independence and the Constitution.</u> The Declaration of Independence, as its name implies, outlines the key principles that forced the original colonies to disengage from the British Crown and around which they united to form a new entity. The Constitution, on the other hand, gives solid state laws that govern the state, even if from time to time the Declaration of Independence does not always apply equally.</p>	<p><u>כמובן, חוזים ובריתות משלימים אלו את אלו.</u> שני צדדים המאוחדים למען מטרה משותפת עשויים לבחור לחזק את השותפות ביניהם באמצעות ניסוח מפורש של תנאים חוזיים, שיעניקו עומק ומבנה ליחסים ביניהם, וגם יגבירו את המעורבות שלהם בה. דוגמה קלאסית מההיסטוריה האמריקאית היא תפקידם המשלים של הצהרת העצמאות ושל החוקה. הצהרת העצמאות, כפי שמרמז שמה, משרטטת את העקרונות המרכזיים שאילצו את המושבות המקוריות להתנתק מן הכתר הבריטי ואשר סביבם הם התאגדו ליצירת ישות חדשה. החוקה, לעומת זאת, נותנת חוקי ממשל מוצקים המעמידים את המדינה, אפילו אם מפעם לפעם הצהרת העצמאות לא תמיד משרה באותה מידה.</p>

10. “The Relationship Between the Declaration of Independence and the Constitution” (Rob Natelson 2017)

The Declaration is a statement based on ... fundamental principles of justice and right.... The Constitution, on the other hand, is a statement of positive law. Positive law consists of rules enforceable by governmental authority...

After Independence, the Declaration remained as a statement of America’s natural law ideals. The Constitution was adopted to move American positive law closer to those ideals. The Constitution did this in at least two principal ways: by substantive rules, and by imposing procedures designed to produce better results.

11. Exodus 2

23 Now it came to pass in those many days that the king of Egypt died, and the children of Israel sighed from the labor, and they cried out, and their cry ascended to God from the labor.

כְּגֹיְהִי בְיָמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיָּאֲנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה:

24 God heard their cry, and God remembered His covenant with Abraham, with Isaac, and with Jacob.

כְּדוֹשָׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב:

25 And God saw the children of Israel, and God knew.

כַּהוֹרָא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּדַע אֱלֹהִים:

12. Exodus 3

1 Moses was pasturing the flocks of Jethro, his father in law, the chief of Midian, and he led the flocks after the free pastureland, and he came to the mountain of God, to Horeb.

אומֶשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חִתְנוֹ כִּתְּנוֹ
מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־
הַר הָאֱלֹהִים חֲרֵבָה:

2 An angel of the Lord appeared to him in a flame of fire from within the thorn bush, and behold, the thorn bush was burning with fire, but the thorn bush was not being consumed.

בּוֹיָא מִלֶּאֱדָר יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַת־אֵשׁ מִתְּוֹךְ
הַסִּנֵּה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסִּנֵּה בֹעֵר בְּאֵשׁ וְהַסִּנֵּה
אֵינְנוֹ אֹכֵל:

3 So Moses said, "Let me turn now and see this great spectacle why does the thorn bush not burn up?"

גּוֹיָאמֵר מֹשֶׁה אֶסְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמְרָאָה
הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסִּנֵּה:

4 The Lord saw that he had turned to see, and God called to him from within the thorn bush, and He said, "Moses, Moses!" And he said, "Here I am!"

בּוֹיָא יְהוָה כִּי סָר לְרֹאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו
אֱלֹהִים מִתְּוֹךְ הַסִּנֵּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר הֲנִי:

5 And He said, "Do not draw near here. Take your shoes off your feet, because the place upon which you stand is holy soil."

וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הַלֵּם שְׁלִינְעִלְיֶךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ
כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתִּי־קֹדֶשׁ
הוּא:

6 And He said, "I am the God of your father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face because he was afraid to look toward God.

וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא
מִהִבֵּיט אֶל־הָאֱלֹהִים:

7 And the Lord said, "I have surely seen the affliction of My people who are in Egypt, and I have heard their cry because of their slave drivers, for I know their pains.

זוֹיָאמֵר יְהוָה רָאָה רָאִיתִי אֶת־עֲנֵי עַמִּי אֲשֶׁר
בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקוֹתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשָׁיו כִּי
יָדַעְתִּי אֶת־מַכָּאֲבָיו:

8 I have descended to rescue them from the hand[s] of the Egyptians and to bring them up from that land, to a

תּוֹאֲרָד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־
הָאָרֶץ הַהוּא אֶל־אָרֶץ טוֹבָה וְרוּחָבָה אֶל־אָרֶץ

good and spacious land, to a land flowing with milk and honey, to the place of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivvites, and the Jebusites.

זבת חלב ודבש אל־מקום הפְּנֵעִי וְהַחֲתִי
וְהָאֱמֹרִי וְהַחִטִּי וְהַיְבוּסִי:

9And now, behold, the cry of the children of Israel has come to Me, and I have also seen the oppression that the Egyptians are oppressing them.

טוועטע הנה צעקת בני־ישראל באה אלי וגם־ראיתי את־הלחץ אשר מצרים לחצים אתם:

10So now come, and I will send you to Pharaoh, and take My people, the children of Israel, out of Egypt."

יֹעַתָּה לָכֵּה וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

11But Moses said to God, "Who am I that I should go to Pharaoh, and that I should take the children of Israel out of Egypt?"

יֹאמֵר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנִי כִּי אֵלֶּךְ אֶל־פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

12And He said, "For I will be with you, and this is the sign for you that it was I Who sent you. When you take the people out of Egypt, you will worship God on this mountain."

יְבִיאֲמֹר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לָּךְ הָאוֹת כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה:

13And Moses said to God, "Behold I come to the children of Israel, and I say to them, 'The God of your fathers has sent me to you,' and they say to me, 'What is His name?' what shall I say to them?"

יְבִיאֲמֹר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הֲנֵה אֲנִי בֹא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמַרְדִּי מִה־שְׁמוֹ מַה אֲמַר אֲלֵהֶם:

14God said to Moses, "Ehyeh asher ehyeh (I will be what I will be)," and He said, "So shall you say to the children of Israel, 'Ehyeh (I will be) has sent me to you.'"

יְדַוְּאֲמֹר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם:

15And God said further to Moses, "So shall you say to the children of Israel, 'The Lord God of your forefathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and

טוויאמר עוד **אלהים** אל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל **יהוה** אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה־שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכוּרִי לְדֹר דֹּר:

the God of Jacob, has sent me to you.' This is My name forever, and this is how I should be mentioned in every generation.

16Go and assemble the elders of Israel, and say to them, 'The Lord God of your forefathers has appeared to me, the God of Abraham, Isaac, and Jacob, saying, "I have surely remembered you and what is being done to you in Egypt." '

13.Exodus 6

1And the Lord said to Moses, "Now you will see what I will do to Pharaoh, for with a mighty hand he will send them out, and with a mighty hand he will drive them out of his land."

2God spoke to Moses, and He said to him, "I am the Lord.

3I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob with [the name] Almighty God, but [with] My name YHWH, I did not become known to them.

4And also, I established My covenant with them to give them the land of Canaan, the land of their sojournings in which they sojourned.

5And also, I heard the moans of the children of Israel, whom the Egyptians are holding in bondage, and I remembered My covenant.

טז וּאֶסְפְּתֵי אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פְּקֻדֹתַי
אֶתְכֶם וְאֶת־הַעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרַיִם:

אוֹיָאמֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲתָה תִּרְאֶה אֲשֶׁר
אֶעֱשֶׂה לְפָרְעֹה כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֵם וּבְיַד
חֲזָקָה יִגְרֹשֵׁם מֵאֶרֶצוֹ:

בוַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי
יְהוָה:

גוַיֹּאֲרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל
שַׁדַּי וְשִׁמִּי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם:

דוְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לַתֵּת לָהֶם אֶת־
אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:

הוְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וְאֶזְכֹּר אֶת־
בְּרִיתִי:

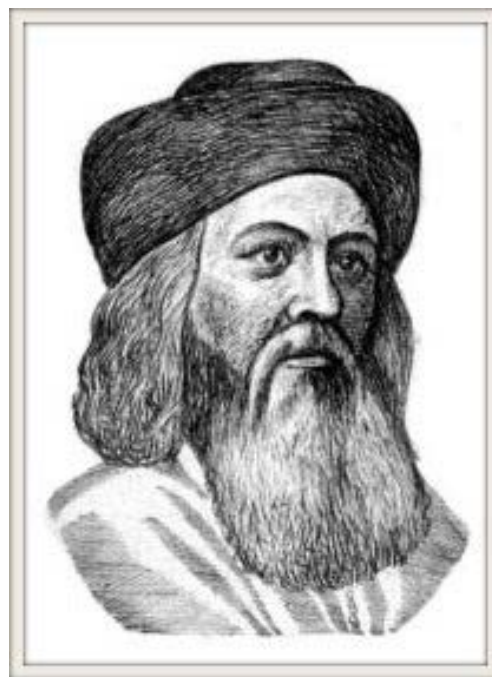
6Therefore, say to the children of Israel, 'I am the Lord, and I will take you out from under the burdens of the Egyptians, and I will save you from their labor, and I will redeem you with an outstretched arm and with great judgments.

וּלְכוּ אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה' וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבִלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מִעַבְדֵיכֶם וְגִאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזְרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים:

14. Kesser Shem Tov 206(2)

טעם למה אנו אומרים אלהינו ואלהי אבותינו כי יש שני מיני בני אדם המאמינים בהש"י א' שמאמין בהקב"ה מחמת קבלת אבותיו [שהולך בדרכי אבותיו הקדמונים] ועכ"ז אמונתו חזקה והב' מי שבא על האמנת הדת מחמת החקירה והחילוק ביניהם הוא שהא' יש לו מעלה שא"א לפתות אותו אף אם יאמרו לו כמה חקירות הסותרות ח"ו כי אמונתו חזקה מצר קבלת אבותיו ועוד שלא חקר מעולם אבל יש לו חסרון שהאמונה אצלו הוא רק מצות אנשים מלומדה בלי טעם ושכל אבל הב' יש לו מעלה שמחמת שהכיר הבורא ית' מחמת גודל חקירתו היא חזק אצלו באמונה שלימה ובאהבה גמורה אבל ג"כ יש לו חסרון שבקל יכול לפתותו ואם יביאו לו ראיות הסותרות אמונתו יתפתה ח"ו אבל מי שב' המרות בידו אין למעלה ממנו דהיינו שסומך על אבותיו הקדמונים בחוזק וג"כ באה לו שחקר בעצמו זו היא אמונה שלימה וטובה ולזה אנו אומרים אלהינו מצד חקירתנו ואלהי אבותינו מצד קבלתינו וכ"כ בתשובת פנים מאירות דעכ"א אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב ואין אומרים אלקי אברהם יצחק ויעקב לומר לך דיצחק ויעקב לא סמכו על קבלתם מאברהם אלא חקר האלקות בעצמם

There are two approaches to belief in G-d. There are those who believe in G-d because of the tradition they received from their ancestors, and others who believe because of their own intellectual research. When a person's belief is based on his ancestors' faith, it will never be uprooted because it is not dependent on his own logic. Even if questions are posed to him that he cannot resolve, his faith remains unshaken because it is not a product of his own thought. There is, however, an inherent disadvantage to this approach, because his observance will lack the fire and the initiative that accompanies faith produced by one's own understanding and knowledge.

One who believes because of his own thought and research, by contrast, possesses such vitality and energy. On the other hand, there is an inherent weakness to his faith because — since it is based on logic and reason it can be dislodged through logic and reason.

As such, we must employ – and combine both approaches. Such synthesis is intimated by the words "our L-rd" – belief established through our knowledge – "and L-rd of our Patriarchs" – faith which rests on the bedrock of our ancestral legacy.

This is also alluded to by the continuation of the blessing which speaks of “the L-rd of Avraham, the L-rd of Yitzchak, and the L-rd of Yaakov” (mentioning “the L-rd of” in connection with each of the Patriarchs). Implied is that although Yitzchak and Yaakov received a legacy of faith from Avraham, they did not content themselves with it, but instead developed their own personal bond with G-d